

اطلاعیه شماره ۳ کمیته برگزارکننده تظاهرات در برابر سازمان ملل- ژنو نه به جمهوری اسلامی عین حقوق بشر است

دعوت از همگان در ضدیت با نقض حقوق بشر در ایران از سوی جمهوری اسلامی

هم میهنان آزاده!

در آستانه هفتمین نشست ادواری بررسی نقض حقوق بشر از سوی جمهوری اسلامی در ایران، ما از همه ایرانیانی که با نقض حقوق بشر در ایران مخالفت می کنند، دعوت می کنیم در تظاهرات روز دوشنبه ۱۵ فوریه ۲۰۱۰ در برابر مقر سازمان ملل در ژنو حضور بهم رسانند.

این حق همه، هم میهنانی که با نقض حقوق بشر مخالف اند، خواهد بود که با هر شعار و خواستی در این تظاهرات شرکت کنند. ما بر این باوریم که بر اساس ماده ۱۸ اعلامیه جهانی حقوق بشر «هر کس حق دارد از آزادی فکر، وجدان و مذهب بهره مند شود...». تفریق دین و دولت از سوی جمهوری اسلامی، نقض فاحش حقوق بشر در ایران است و از جمله افراد بسیاری هم اکنون به دلیل مذهب، عقیده و یا تغییر مذهب در ایران در زندان بسر می برند. دستگیری و زندان و محاکمه، بهائیان، دگراندیشان و ... اشاره کوتاهی در این عرصه خواهد بود.

ما بر این باوریم که بر اساس ماده ۲۱ اعلامیه جهانی حقوق بشر، «اساس و منشا قدرت حکومت، اراده مردم است و...». جمهوری اسلامی نه تنها ناقض فاحش حقوق بشر است، بلکه در ۳۱ سال گذشته و به ویژه در ۸ ماه گذشته، ناقض اراده مردم و عامل سرکوب و به خاک و خون کشاندن جنبش حق طلبانه و آزادیخواهانه مردم ایران است.

ما بر این باوریم که بر اساس بند یک ماده ۱۶ اعلامیه حقوق بشر، جمهوری اسلامی ناقض گسترده و فاحش حقوق زنان در تمامی عرصه ها و سرکوبگر جنبش زنان است. نقض حقوق زنان در تمامی عرصه ها از جمله حق آزادی پوشش، حق بر بدن، حق سقط جنین، حق طلاق، حق داشتن کار، حق مشارکت سیاسی و اجتماعی و زندگی آزاد و همچنین بر اساس قوانین ارتجاعی و زن ستیزانه مربوط به تعدد زوجات، صیغه، به صورت سیستماتیک در حال اجرا است و جمهوری اسلامی به انحای مختلف، حقوق زنان را به عنوان یک فرد انسانی نقض می کند. هم اکنون بسیاری از فعالین زنان، زنان همجنس گرا در زندان های جمهوری اسلامی بسر می برند.

ما بر این باوریم، بر اساس مواد ۱ و ۲ و ۲۰ و ۲۷ و ۲۸ اعلامیه حقوق بشر، جمهوری اسلامی ناقض حقوق ملیت های مختلف ساکن ایران و حقوق اولیه و دموکراتیک آنها در تعیین حق سرنوشت این ملیت ها است.

ما بر این باوریم، بر اساس ماده ۲۳ و ۲۴ اعلامیه حقوق بشر، جمهوری اسلامی در تمامیت آن ناقض فاحش و مستمر حقوق کارگران و زحمتکشان، معلمان، پرستاران در تمامی عرصه های برخورداری از حقوق اجتماعی است. جمهوری اسلامی با نقض مقوله نامه های سازمان جهانی کار و حقوق بنیادین کار و بطور مشخص دستگیری و حبس فعالین کارگری بدلیل خواست برپائی اتحادیه های کارگری ناقض فاحش حقوق بشر است.

ما با آگاهی کامل نسبت به محدوده توانائی، مناسبات حاکم در سازمان ملل و حدود و چگونگی و متد بررسی پرونده نقض حقوق بشر در ایران از سوی آن شورا، ضمن ارج گذاری به تلاش همه ایرانیان در هر سطح برای افشای نقض حقوق بشر و تأثیر بر هیئت های نمایندگی در واداشتن جمهوری اسلامی به رعایت حقوق بشر و بازداشتن این رژیم از نقض آن و همچنین و ضمن آگاهی از اهمیت بسیار زیاد از همان حدی که این شورا و هیئت های نمایندگی می توانند در الزام، اجبار و رعایت حقوق بشر و جلوگیری از نقض آن، جمهوری اسلامی را تحت فشار قرار دهند.

اما، خطاب ماعلاوه بر شورای حقوق بشر سازمان ملل، عمدتاً افکار عمومی و مترقی بین المللی، همه وجدان های بیدار و همه نهادهای حقوق بشری، سازمان ها و نهادهای مترقی و دموکراتیک، رسانه های عمومی، مطبوعات و جنبش های مردمی و ترقیخواه در سراسر دنیا است.

ما بر این باوریم که جنبش مردم کشورمان برای پایان دادن به حکومت ضد بشری جمهوری اسلامی، عین حقوق بشر است. ما جمهوری اسلامی را از همه جهات، ناقض فاحش و سیستماتیک حقوق بشر و مانع اصلی بر سر تحقق آن می دانیم.

۸ ماه گذشته و تظاهرات مردم در ۲۲ بهمن، نشان داد که رژیم جمهوری اسلامی به خواست های حقوق بشری و حق طلبانه مردم پاسخ نخواهد داد، مگر با رشد، گسترش و سراسری شدن جنبش مردم و فشارهای بین المللی، افکار مترقی جهانی و نهاد ها و جنبش های ترقیخواه بین المللی در حمایت از جنبش حق طلبانه و آزادیخواهانه مردم ایران.

از این رو، ما از همه هموطنان دعوت می کنیم تا هر چه گسترده تر و متشکل تر در اعتراض به نقض مستمر و سیستماتیک حقوق بشر، در تظاهرات در مقابل مقر سازمان ملل در ژنو شرکت کنند.

خواست های مبرم ما:

۱- در کوتاه ترین زمان ممکن، هیأتی از سوی شورای حقوق بشر سازمان ملل برای بررسی وضعیت زندانیان و زندان ها اعزام ایران شود.

۲- تعیین و اعزام هرچه سریع تر گزارشگر ویژه حقوق بشر به ایران از سوی سازمان ملل

۳- آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی، عقیدتی و به ویژه همه کسانی که در رویدادهای گسترش جنبش اخیر مردم ایران، دستگیر و زندانی شده اند.

۴- محکومیت تبعیض جنسیتی علیه زنان و توقف سنگسار و لغو قوانین زن ستیز در جمهوری اسلامی

۵- واداشتن جمهوری اسلامی به توقف فوری سرکوب و اعدام و کشتار مردم و دستگیرشدگان رویدادهای اخیر، لغو احکام اعدام ۶۳ نفر از مخالفین که از سوی دادستانی رژیم «محارب» نامیده شده اند و بویژه لغو احکام اعدام ۲۱ نفر از فعالین سیاسی کُرد که در زندان های جمهوری اسلامی به گروگان گرفته شده اند.

۶- محکومیت رژیم و واداشتن جمهوری اسلامی در توقف سریع شکنجه و مجازات های اسلامی در زندان های این رژیم و در سراسر ایران .

۷- محکومیت نقض حقوق دموکراتیک مردم در مورد آزادی های اجتماعی، آزادی بیان، آزادی اعتراض، آزادی اعتصاب و حق ایجاد نهادهای مستقل زنان، کارگران، دانشجویان و دیگر اقشار مردم.

علاوه بر موارد فوق :

ما خواستار آزادی صدیق کیبوند، فرزاد کمانگر و امید منتظری فعالان حقوق بشر و اجتماعی و همچنین دیگر فعالان حقوق بشر در ایران هستیم.

ما خواستار آزادی منصور اسانلو، علیرضا مددی، علیرضا ثقفی، محمد اشرفی و دیگر فعالین جنبش کارگری در ایران هستیم. ما خواستار آزادی هرچه سریع تر روناک صفارزاده، شیوا نظر آهاری، پریسا کاکایی، سمیه رشیدی و همه فعالان جنبش زنان هستیم.

ما خواستار آزادی هرچه سریع تر بهاره هدایت، سورنا هاشمی و علیرضا فیروزی و دیگر فعالین دانشجویی هستیم. ما خواستار آزادی هر چه سریع تر همه روزنامه نگارانی که در پی رویداد های اخیر دستگیر شده اند، هستیم. ما خواستار محاکمه قاضی مرتضوی، مسئول جنایات کهریزک و دیگر آمران و عاملان شکنجه و تجاوز و خشونت در زندان های رژیم جمهوری اسلامی هستیم.

کمیته برگزارکننده تظاهرات در مقابل مقر سازمان ملل- ژنو

۲۳ بهمن ماه ۱۳۸۳—۱۲ فوریه ۲۰۱۰